FRANCISCI CANCELLERII ROMANI DE REDINTEGRATA

CONCORDIA

INTER ROMANAM AVLAM

PORTVGALIAE ET ALGARBIORVM

REGEM FIDELISSIMVM E L E G I A.

ROMAE CIDIOCCLXX. TYPIS SALOMONI.

PRAESIDVM ADPROBATIONS .

Et nomen Pacis dulce est, & ipsa res salutaris.

Cic. Philip. 2. c. 113.

ANDREAE CORSINIO

S. R. E. CARDINALI AMPLISSIMO.

FRANCISCVS CANCELLERIVS.

UUM Nuncius allatus est de redintegrata inter Romanam Aulam, ac Fidelissimym

Lusitaniae, & Algarbiorum Regem necessitudinum officiorumque consuetudine, & pristino rerum omnium commercio

3

in integrum restituto, quanta laetitia universi gestierimus, CARDINALIS AMPLISSI-ME, Tute potissimum testis esse potes, qui Eminentissimo Principi Nerio Cor-SINIO Lusitanici Regni PATRONO tanta sanguinis propinquitate conjunctus quum sis, hujus undique sese efferentis laetitiae partem multo maximam Tuo quasi jure Tibi vindicasti. Quo quidem tempore illud etiam intellectum est, quod certe jucundissimum Tibi accidisse scio, quanto in honore, quantaque in caritate Lusitanicum nomen apud nos esset, quantisque homi-num studiis utriusque Gentis societas, atque amicitia expeteretur; siquidem ad primum ejus conciliatae, constitutaeque nuncium Romani omnes Cives omnibus laetitiis incesserunt, ipsaque adeo Urbs fuis propemodum convulsa sedibus exsilire gaudio visa est. At enim in hac tanta, tamque illustri, ac singulari omnium laetitia .

titia, quum Divorum Templa folemnibus gratiarum actionibus personabant, sestisque ignibus tecta omnia, compitaque Urbis collucebant, quum omnes Civium ordines, summi infimique, sibi hanc rerum in eum, quem maxime optabamus, statum conversionem gratulabantur, soline conticescerent, atque cessarent, natio hominum minime elinguis ac deses, Poetae? Immo repente quamplures exstiterunt, qui certatim conceptam animo laetitiam, dulcibus, ut ille ait, expromtis Musarum foetibus pro se quisque prodidere. Quorum ego exemplum sequutus, etsi omnium facile postremus aetate, neque certe cum illis aut ingenio, aut do-Árina comparandus, ejusdem argumenti quiddam de meo latine cudere, atque evulgare constitui; quo videlicet meam quoque laetitiam teilatam publice facerem, Sanctissimoque Patri CLEMENTI XIV., cujus

cujus singulari quadam providentia, ac mirifica dexteritate, atque follertia opus, quod tam multis difficultatibus obseptum erat, atque impeditum, ut nullum habere posse exitum plerisque videretur, feliciter, celeriterque confectum est, atque adeo Patriae huic meae, Christianaeque Reipublicae universae tam jucundam, ac tam diu expetitam concordiae reconciliationem gratularer . Hoc autem , qualecunque est, quod exaravi, cui potius inscriberein, quam Tibi, CARDINALIS AMPLIS-SIME, qui ex faustissimo hoc auspicatissimoque eventu praecipuam propriamque tuam quamdam voluptatem capere debuiili, quod haud ita multisante annis perhonorifico Pontificii Ablegati titulo infignitus Portugaliam adiisti, & praeclarissimi Regis Iosephi, atque inclytae optimaeque ejus Conjugis MARIAE ANNAE VICTORIAE augulto adspectu frui , suavissimam comitatem

tatem experiri, ac praecellentes, eximialque virtutes admirari potuisti? Levius est munus, fateor, quam ut Tibi, PRIN-CIPI EMINENTISSIMO, summae dignitatis, summae auctoritatis Viro, clarissimi generis nobilitate, atque splendore, & egregiis animi dotibus praestantissimo, offerendum videatur. Sed audaciam meam excusabit Tua ista singularis humanitas, cujus expertem pateris esse neminem, cui modo ad Te pateat accessus. Itaque, quantulumcumque id est, aequo a Te animo exceptum iri non dubito, omninoque fore confido, ut si minus dignam approbatione conspectuque Tuo hujuscemodi lucubrationem cenfueris, me tamen Tuo devotissimum nomini (cujus rei, veluti praedem eamdem esse volo) apud Te statuas, neque propterea indignum, quem in Tuorum Clientium numerum recipere, Tuoque patrocinio tueri, ac fovere velis. Quod si a Te impetravero, uberrimum ac maximum exigui hujus officii mei fructum mihi consequutus videbor, Teque omni obsequiorum genere observare ac colere, quoad vivam, tuo maximo beneficio obligatus, ac plane obaeratus non desistam; Deumque Opt. Max. orare jam nunc, atque obtestari summi, precibus incipiam, Te ut incolumm, storentemque in publica, ac privata hominum commoda quam diutissime conservet.

REDINTEGRATA CONCORDIA INTER ROMANAM AVLAM

PORTVGALIAE ET ALGARBIORVM REGEM FIDELISSIMVM

ELEGIA.

Urea PAX, roseis quam circum candida pennis,

Et picta volitat Laetitia in chlamyde,

Quonam tendis iter? viridem frondentis olivae Ramum cui niveis, dic age, fers manibus?

Pergisne antiquam, bona Diva, revisere sedem, Et tua Romano proxima templa soro?

* 6 Tem-

Templa auro ingenti, & centum specanda columnis,
Illa olim cunciis prodigium populis,

Num fpectare gravi juvat heu! prolapsa ruina; Diruta, sed quamvis diruta, pulcra tamen?

Fallor . Romuleo dictum de nomine collem , Celfaque CLEMENTIS Regia tecta petis

Puniceas quatiens alas. Gaudete, Quirites, Sollicitosque omni demite corde metus;

Haud temere rediit Dea: Tuque o Maxime CLEMENS, CLEMENS humani praesidium generis,

Ex quo uno faciles Superi laeta omnia demum Spondent, ex quo uno est Romae oritura salus,

Excipe nunc Divami Tibi gaudia magna ferentem .

Illa Tago en alacris venit ab aurifero ;

Vitro & pacalis ramum Tibi donat olivae, Profirata & facris ofcula dat pedibus.

Audin ? purpureo depromit verba labello , Et laetis in Te blandum inhians oculis ;

Magne, ait, o CLEMENS, cupide in fua damna ruenti
Tam bene qui faeclo confulis, & mifero

Incoepsti foedas Orbi detergere labes,
Atque olli antiquum restituisse decus;

Illa

(XIII.)

- Illa ego sum , adversis tam longo tempore fatis ,
 PAX ego sum illa , Tua tam protul acta rate.
- Ah! memini, incubuit nigrae quum faeva procellae. Vis, late undolo & gurgite navifragi
- Praelia miscerent Euri, & nimbosi Aquilones; Horrisono gemerent impete veliferae
- Quum quassa antennae : exfanguis pallorque, pavorque. Et corda , & miserûm jam occupat ora hominum .
- Talia dum fierent, tot tempestatibus actam :Spectabam miserans ipsa ratem, subito
- Quam mihi vesanus turbo magis & magis usque Dira fremens, cupidis abstulit ex oculis.
- Ergo te nunquam posthac, nunquam, o mihi semper Cara ratis, posthae amplius adspiciam?
- Amplius esse tui haud unquam potero comes? cheu Crudele, & nimium slebile discidium!
- (Haec fanti crebro fingultu infracta, fluebant Perque genas trittes, perque finum lacrymae,
- Vvidulisque oculis ubertim unde unde cadentes Tergebat nivea candida Diva manu.)
- Aegra igitur, magnis & mentem faucia curis, Errabam ignotis anxia litoribus;

Monti-

(XIV.)

Montivagas inter pecudes & paupere demum Juncis intexta viminibusque casa,

Fida ubi degebat fimplex cum conjuge pastor, Tuta meos potui ponere Diva pedes.

Haec fuerunt olim: at nimbos depellit ut atros, Aridus atque almum Solem aperit Boreas;

Flammeus ille polo diffundit spicula lucis, Et dia sulgens cuncta beat facie;

Nec jam ufquam Coelo denfantur nubila, ridet Laetus ager pulfis imbribus, atque hyeme:

Sic iterum mihi fausta dies illuxit, & omnem Depulit e tristi pectore amaritiem.

Advocor en , placido amne Tagus qua allabitur Hrbem , Fertur Laerte quam positisse genus .

En qui jam longum felicibus imperat oris, Maximus & magno sceptra tenet solio

Ille fuo & regno felix, ad utrumque cubile Solis quod miro porrigitur spatio,

Invitat cupidam cupide Rex fronte serena, Et dat regali figere in Urbe pedes.

Quid memorem, ut late resonaret plausibus illa Adventu penitus sacta beata meo?

Mec um

Mecum etenim facrum Rex inclytus Oratorem (*)
Excepit, CLEMENS Magne, Tuum, egregie

Cordatum, rerumque usu ingenioque vigentem, Heroum & claro sanguine progenitum.

Illum dum spectat, Tete spectare videtur, Gaudetque in laudes quilibet ire Tuas.

CLEMENTIS referent quid possit maxima virtus, Omnibus atque omnes laudibus accumulant

Certatim, dignumque vocant, cui vera monenti .

Submittant animos omnia Regna fuos.

Tu finem cunctis, Pater alme, laboribus affers, Imperio & reseras aurea saecla Tuo.

Tu reparas, quae olim discordia saeva slagello Intulit in nostrum tristia damna caput;

Incassum illa furit , digitos vesanaque mordet; Tu premis invicto livida terga pede;

Macte

^(*) Intellige INNOCENTIUM Pontifice fapientiffimo CLEMEN-DE COMITIBUS Pracédem amplié TE XIV. auctus erat, ili gratulafimum, a space omni laudum genere bantur, ejuduse avientu duclifima cumulatiffimum, qui tota incredibiliter geffiente Luftania exceptus eft i dium, tandem aliquando re-lintegratam, omnes enim honocem quo recens a mirifice aspue immortaliter gaudebant.

(XVI.)

- Mace animis victor; precor o, magis usque nefandam Islam Erebo excitam monstrifero furiam,
- Natam hominum turbare genus, turbare quietem,

 Nunc premere invicto sub pede perge magis.
- Vicit io ! CLEMENS . Laetanti pectore Cives Gaudete , & tanto munere promeritas
- Solvite jam grates Superis: huc pinguia ferte ; Ingerite huc fanctis turea dona focis;
- Omnia festa decent: faustis modo vocibus omnis, .

 Claro CLEMENTIS nomine & aura sonet.
- Talia carminibus memorant , fremituque fecundo , ...

 Ducitur atque omni laudis honore dies.
- Interea Tagus attollens summa caput unda, Flavaeque herbosis Najades thalamis
- Ridentes plauduntque manus, hilarefque choreas Concelebrant: folito purior unda fluit,
- Fulgentesque auro folito mage volvit arenas.

 Haec vidi; haec, CLEMENS, visa referre Tibi
- Testis ego volui. Tu siés ? laeta omnia sed nunc Nonne tuli ? quid Te jam amplius excrucias ?
- At, nosco, dulcem ex oculis fletum elicit ingens, Exultans pleno pectore laetitia.

O fa-

(XVII.)

O factum bene! jamque paras persolvere grates, Templaque magnorum visere Coelicolum.

Et merito: ipía etiam antevolem, tantofque triumphos, Tantaque narrabo gaudia Romulidis.

Sic. ait; & mediam, penna plaudente, per Urbem Se tulit infuetae nuncia laetitiae.

Salve o PAX omnes inter pulcerrima Divas.

Salve o communi faepe vocata prece.

Per Te fatorum niveus jam nascitur ordo, Et nova nunc rerum sese aperit species;

Per Te mordaces fugiunt jam corde timores, Et pede nunc luces candidiore fluunt.

Qualis post tristes nimbos, post fulgura crebra, Continuo in tunica versicolore nitens

Pulcra Iris ducit formosum in nubibus arcum :
Late ventorum flamina cuncta silent,

Amplius haud tonitru quatiuntur moenia Mundi, Nec gelidum terrorem incutiens animis

Coelum huc, atque illuc minitantia fulmina jacat; Sed lentas placide folvitur in pluvias:

Talis ades trepidis felix mortalibus omen; Adspectu fiunt omnia laeta tuo.

Jure

(XVIII.)

Jure igitur Tibi se compsit Mavortia Roma, Et geminas gaudens tollit ad astra manus,

Ornatifque Deum Templis indicit honorem. Fallor? an aurato jam venit axe Pater

Romalidum CLEMENS, firma & tutela, falusque? Audivi niveos tollere equos fremitum.

Non fallor, Magna procerum sipante caterva Ecce venit: plausus, eja age, quisquis ades,

Ingemina, Patremque, falutiferumque faluta, Attolle & meritis laudibus aftra fuper.

Sed bene habet. Plaudit concordi turba favore, Et fervet votis, laetifico & firepitu,

Et flavus Tiberis, Tiberi & centum patre Nymphae Responsant, pulcro & sumine laeta canunt.

Ore favete omnes, Subit ille en limina Templi, (*)

Quem nivea occurrens excipit ipfa manu

PAX

(*) Insultur heic Templam Divi ratorum Patrum Senatu , & Roma-Antonini Nationis Luffinnices, prope norum Procesum corona , Deo berigas Tiberis , amagificantiffine pul neifecntiffine ografismam Inades publi, cerrimençoe exornatum, quo fe Pont. ce perfolvenet , & pro FIDELISSL Opt. Max. contulit cum omni pom. Mi REGIS incoluminate , Regnique pac celebriate , ut., addante Papar- totini felicitate deprenareur.

(XIX.)

- PAX, fulgore ipfam vincit quae candida Phoeben, Dum coelo ftellas, nocte filente, regit.
- Proh Superi! ut fulget fanctum penetrale! corufcant Vt faculis, cultu ut divite cuncta nitent,
- Et pellucidula crystallo, auroque, argentoque!

 Haec, dicas, magno Numine digna domus;
- Jam varii mulcent concentus aëra, facris Jam late resonant omnia carminibus,
- Ante aras sesse evenit alte suave halans tus.

 At CLEMENS lacrymis ora tepesaciens,
- Suspiransque altum, placidum sibi Numen adorat, Nec cessat penito sundere corde preces,
- (Quas politoque genu , flagranti & pectore fundunt Purpurei circum , prima virûm , proceres,
- Ingens quaeque adıtat fupplex condensa virûm vis; Magnanimûm proles incluta Romulidum)
- Vt Tibi, grande Orbis decus, o REX OPTIME, cunctis Cui rebus multo est carior alma sides,
- Tam bene promerito felici munere PACIS, Det vitae usque favens tempora nestoreae;
- Et longa demum confecto aetate fubire Templa Deûm auricomis lucida fideribus,

Penni-

Pennigeramque inter pubem, coetulque beatos, Aeterna liceat vescier ambrosia.

Dulce tuo lateri fedeat comes aurea Conjux; Regalis circum ex ordine progenies.

Sic eat . Interea vos promere signa, Quirites, Certatim ingentis pergite laetitiae,

Et spissae niteant taedae per compita, nox ut Phoebeum vincat candida luce jubar.

At Tu, Diva potens, nostrae quae causa salutis, Qua fieri certe nil pote amabilius,

Ah! maneas bona PAX! neu Te discordia tetra Longinquas iterum cogat abire vias,

Atque almam liquisse Urbem! Sed Tute loquentem Deseris, atque novum strenua carpis iter?

I mea Diva, fluit placido qua Sequana cursu, Qua sluit aurifera dives Iberus aqua;

Perge malas male quas fevit discordia stirpes Eruere, & natos conciliare Patri;

Alite dein niveo redeas ad nota Quirini Culmina, ubi fedem tempus in omne tuam

Constitues; tecumque duos felicis olivae Ramos (sie faveant Numina cuncta!) gerens,

CLE-

(XXI.)

CLEMENTI leges, aeterni & foedera pacti Aeterno tandem feripta adamante feras.

Ocyus o PACIS reditu lux fancta futura Purpureum aequoreo profer ab amne caput!

IMPRIMATUR.

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro S. Palatii Apostolici .

D. Jordani Patr. Antioch. Vigefg.

IMPRIMATOR.

Fr. Thomas Augustinus Ricchinius Ordinis Praedicator. S. P. A. Mag.